

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Jany Dubivskej o návrhu ministra spravodlivosti SR na začatie disciplinárneho konania na ústnom pojednávaní konanom dňa 12. februára 2009 takto

rozhodol:

JUDr. D. K., nar. , sudkyňa Krajského súdu
v B. bytom B. D.

sa uznáva vinnou

z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2008, ktorého sa dopustila tým,

že

v trestnom konaní obžalovaných Z. S. a PhDr. E. K., vedenom na Okresnom súde v B. pod sp. zn. 6T 47/07 pre trestné činy ohovárania podľa § 206 ods. 1, 2 Tr. zák. 07. decembra 2007 vypovedala na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa, pričom v rámci tohto výsluchu uviedla nepravdivé skutočnosti a hodnotiace úsudky týkajúce sa výkonu funkcie predsedu Okresného súdu Ž. JUDr. P. P. v období rokov 1997 – 1999, čím výrazne zasiahla do osobnostnej sféry menovaného,

teda

svojím konaním porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov, zdržať sa v občianskom živote všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu.

Podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich disciplinárny súd **u p ú š ť a** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 10. 9. 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. D. K. sudkyňi Krajského súdu v B. za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť tak, že

v trestnom konaní obžalovaných Z. S. a PhDr. E. K. vedenom na Okresnom súde v B. pod sp. zn. 6T 47/07 pre trestné činy ohovárania podľa § 206 ods. 1, 2 Tr. zák. 07. decembra 2007 vypovedala na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa, pričom v rámci tohto výsluchu uviedla nepravdivé skutočnosti a hodnotiace úsudky týkajúce sa výkonu funkcie predsedu Okresného súdu Ž. JUDr. P. P. v období rokov 1997 – 1999, čím výrazne zasiahla do osobnostnej sféry menovaného.

Svoj návrh odôvodnil tým, že Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky bol dňa 10. marca 2008 doručený podnet JUDr. P. P. (ďalej iba sťažovateľa) na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi Krajského súdu v B. JUDr. D. K. Sťažovateľ v podnete uviedol, že na Okresnom súde B. pod sp. zn. 6 T 47/2007 je vedené trestné konanie obžalovaných Z. S. a PhDr. E. K. pre trestné činy ohovárania podľa § 206 ods. 1, 2 Tr. zák. Sťažovateľ je v uvedenom konaní v procesnom postavení poškodeného. Sudkyňa Krajského súdu v B. JUDr. D. K. v označenom trestnom konaní vypovedala na hlavnom pojednávaní 7. decembra 2007 ako svedkyňa, pričom uviedla nepravdivé údaje súvisiace s pôsobením sťažovateľa vo funkcii predsedu Okresného súdu Ž. v období rokov 1997 – 1999. Tvrdila, že v roku 1999 pri výkone kontroly na Okresnom súde Ž. ktorú vykonávala na základe poverenia v tom čase ministra spravodlivosti Slovenskej republiky JUDr. J. Č. ako sudkyňa Krajského súdu v B., zistila „strašne veľa pochybení“ v súvislosti so sťažovateľovým výkonom funkcie predsedu Okresného súdu Žilina, resp., že sťažovateľ z titulu svojej funkcie „svojimi rozhodnutiami nezákonne zasahoval do prideľovania vecí“ alebo, že cit. : „... keby sme napísali alebo vypracovali ako komisia ten protokol, tak čo

i len jednu vec, keby som tak spravila ako p. Dr. P., tak by som nemohla spávať, lebo v tom čase som bola podpredsedníčka Krajského súdu v E. a mne chodili zimomriavky po tele, že takéto veci je možné, na základe funkcie predsedu okresného súdu vykonávať. Boli to vážne, skutočne vážne pochybenia. Šibovali sa veci, prideľovali sa úplne v rozpore s platným rozvrhom práce, opatrenia, ktoré vydával predseda okresného súdu, boli úplne v rozpore so všeobecnými zásadami rozvrhu práce“.

Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 30 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Obmedzenie štátneho funkcionára pri výkone štátnej funkcie podľa osobitného predpisu sa vzťahuje primerane aj na sudcu. Navrhovateľ má za to, že v zmysle citovaného ustanovenia § 30 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich medzi základné povinnosti sudcu patrí nielen pri výkone sudcu, po jeho skončení, ale aj v občianskom živote zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a prísediacich disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Vzhľadom na uvedené, sudca by svojim konaním nemal zadať priestor pre kritiku, či spochybňovanie jeho činnosti, morálnosti jeho konania a vystupovania nielen pri výkone svojej funkcie, ale i na verejnosti, i v súkromnom živote.

V uvedenom trestnom konaní sudkyňa JUDr. D. K. sa predmetných zásad nepridržiavala, keď uviedla na hlavnom pojednávaní 7. 12. 2007 ako svedkyňa skutočnosti, hodnotiace úsudky, ktoré neboli ničím preukázané, nezodpovedali objektívnej skutočnosti, čím ublížila na cti sťažovateľovi. Pri sudcovi z hľadiska jeho pozície ako ústavného činiteľa, predstaviteľa súdnej moci, ako jednej zo zložiek moci štátu je takéto konanie neakceptovateľné a neospravedlňiteľné žiadnym relevantným dôvodom.

Navrhovateľ navrhol uznať JUDr. D. K. vinnou zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a prísediacich a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich – zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.

Sudkyňa JUDr. D. [REDACTED] K. [REDACTED] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý doručila disciplinárnemu súdu 14. 10. 2008 sa vyjadrila, že sa nedopustila disciplinárneho previnenia, ktoré sa jej kladie za vinu, pretože nie je zrejme, ktoré výroky vyslovené na hlavnom pojednávaní mali obsahovať údajne nepravdivé skutočnosti a ktorými výrokmi mala zasiahnuť do osobnostnej sféry JUDr. P. [REDACTED]. Podľa sudkyne je zrejme len to, že sa navrhovateľ doslovne stotožnil s tvrdeniami uvedenými v podnete JUDr. P. [REDACTED] a to bez akýchkoľvek dôkazov preukazujúcich krivú výpoveď sudkyne. Nie je zrejme, ako si navrhovateľ overil tvrdenia uvedené v podnete JUDr. P. [REDACTED], ani to, na základe čoho považuje výroky JUDr. K. [REDACTED] ktoré uviedla na hlavnom pojednávaní v trestnej veci, vedenej na Okresnom súde B. [REDACTED] pod sp. zn. 6 T 47/07 za nepravdivé a difamujúce.

Vo svojom písomnom návrhu sa ďalej vyjadrila, že ako môže byť plnenie zákonnej povinnosti svedčiť protiprávnym konaním, ako sa teda vôbec mohla dopustiť protiprávneho konania, keď si len plnila zákonom uloženú povinnosť. Poukázala na to, že v rámci predvolania na hlavné pojednávanie vo veci S. [REDACTED] a K. [REDACTED] vypovedala ako svedok a keďže neexistovali zákonom stanovené prekážky výpovede, bolo jej zákonom stanovenou povinnosťou v tomto konaní vypovedať. V trestnom konaní vypovedala pod prísahou a obsahom jej výpovede, ku ktorým dospela, boli zistenia, ku ktorým dospela komisia ustanovená Ministerstvom spravodlivosti v roku 1999 pri previerke na Okresnom súde v Ž. [REDACTED]. Ak by uviedla nepravdu alebo ak by zamlčala nejakú okolnosť, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, vystavila by sa nebezpečenstvu trestného stíhania pre trestný čin krivej výpovede. Podľa jej názoru pravdivosť svedeckej výpovede svedka možno relevantne namietat' trestným stíhaním pre trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy (§ 346 Tr. zák.). Navyše súd, ktorý rozhodoval v trestnej veci 6 T 47/07 nijako nespochybnil svedeckú výpoveď JUDr. K. [REDACTED] ani v prvostupňovom rozsudku, ani v rozsudku odvolacieho súdu. V písomnom vyjadrení sa ďalej vyjadrila, že minister spravodlivosti svojím návrhom nerešpektoval jednu zo základných zásad právneho štátu a to prezumpciu neviny (čl. 50 ods. 2 Ústavy SR), ale svojím návrhom na začatie disciplinárneho konania nielenže konal v rozpore s Ústavným článkom 2 ods. 2 Ústavy SR, ale ignoroval zákonom stanovený postup pri vyšetrowaní trestných činov a bez zákonného splnomocnenia svojvoľne nahradil orgány činné v trestnom konaní a všeobecný súd, ktoré sú jedine oprávnené vyšetrowat' a prejednávat' trestné činy osôb (vrátane sudcov). Navrhovateľ svojím návrhom vlastne sám a bez akýchkoľvek dôkazov „rozhodol“, že sudkyňa JUDr. K. [REDACTED] spáchala trestný čin krivej výpovede a to napriek tomu, že minister spravodlivosti rovnako ako hocikto iný, je povinný rešpektovať prezumpciu neviny v zmysle čl. 50 ods. 2 Ústavy SR. Sudkyňa JUDr. D. [REDACTED] K. [REDACTED] vzhľadom k skutočnostiam uvedeným

v písomnom vyjadrení navrhla, aby Disciplinárny súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. a oslobodil ju, pretože sa nedopustila disciplinárneho previnenia, ktoré sa jej kladie za vinu. Zároveň žiadala, aby súd rozhodol o náhrade trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním.

Na ústnom pojednávaní 13. 11. 2008 sudkyňa JUDr. D. K. vypovedala, že v celom rozsahu trvá na svojom písomnom vyjadrení. Písomné vyjadrenie považovala za súčasť výpovede pred disciplinárnym senátom.

K predloženej zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 7. 12. 2007 a na ústnom pojednávaní sa vyjadrila, že ona si plnila svoju zákonnú povinnosť vypovedať pred súdom ako svedok a hovoriť len pravdu a nič nezamlčať. Vypovedala len o pôsobení a činnosti komisie ustanovenej ministrom a nevyjadrovala sa k osobe JUDr. P. Z predmetnej kontroly na okresnom súde, ktorá bola vykonaná na základe poverenia ministra spravodlivosti, nebola vyhotovená po vykonaní kontroly zápisnica o vykonanej kontrole a tu sudkyňa doslova vypovedala, že zápisnica o kontrole nebola vyhotovená preto, lebo keď sa vrátili s komisiou na Ministerstvo spravodlivosti SR sa z článku z časopisu Moment dozvedeli skutočnosti v súvislosti s činnosťou ich komisie a ako komisia potom išli za pánom ministrom a on upustil od vykonania vyhotovenia protokolu o vykonanej previerke, aby neboli spochybnené závery tejto kontroly v súvislosti s článkom v časopise M. „Sudca na odstrel“.

Disciplinárny súd po vypočutí sudkyne vykonal dokazovanie, ktoré navrhla JUDr. D. K. a to výsluchom členov kontroly JUDr. S., JUDr. V., JUDr. H. a bývalého ministra spravodlivosti JUDr. Č. a vykonal dokazovanie, ktoré navrhol navrhovateľ výsluchom svedka JUDr. P.

JUDr. E. S. na ústnom pojednávaní vypovedala, že bola členkou kontrolnej skupiny a vykonávali previerku na Okresnom súde v Ž. koncom roku 1999, pokiaľ si pamätá na zákonnosť pridelovania vecí a celkovú riadiacu činnosť predsedu okresného súdu, ktorú v tom čase vykonával JUDr. P. Zistili nejaké nedostatky v súvislosti s vykonávaním riadiacej činnosti predsedu súdu, ale aké konkrétne, sa nevedela presne vyjadriť. Pamätala si, že došlo k pridelovaniu vecí v rozpore s platným rozvrhom práce, na podrobnosti, v akých to bolo veciach, si nepamätá. Svedkyňa ďalej uviedla, že protokol z previerky nebol vypracovaný z príčiny, že JUDr. H., ktorá osobne hovorila s bývalým ministrom spravodlivosti JUDr. Č. im oznámila, že konkrétne minister netrval na tom, aby protokol bol vypracovaný.

Svedok Mgr. P. V. na ústnom pojednávaní vypovedal, že bol členom komisie, ktorá vykonala previerku na Okresnom súde v Ž. a v tom čase pracoval na Ministerstve spravodlivosti SR. Pamätá si, že zistili nedostatky v súvislosti s nenapísanými rozhodnutiami v lehotách a zápisnice neboli podpísané sudcami. Na ústnom pojednávaní na otázku, či bol vypracovaný protokol z previerky, svedok odpovedal: „Samozrejme, ale už si nepamätal, či on bol alebo nebol pri oboznámení sa s kontrolou vo vzťahu k JUDr. P.“.

Svedkyňa JUDr. I. H. na ústnom pojednávaní vypovedala, že bola členkou kontrolnej skupiny, ktorá vykonávala kontrolu na Okresnom súde v Ž. Protokol z kontroly nebol vypracovaný, a to z toho dôvodu, že v priebehu kontroly vyšiel článok, kde boli uvádzané skutočnosti vo vzťahu k Okresnému súde v Ž., a preto kontrolná skupina sa dohodla, že protokol sa nevyhotoví z toho dôvodu, aby nevznikli pochybnosti, že niektorý z členov sa nakontaktoval zvonku. Na ústnom pojednávaní sa vyjadrila, že ona osobne „išla ministromi oznámiť skutočnosti, že vyšiel článok a z toho dôvodu sa protokol nemá vyhotoviť.“ Na ústnom pojednávaní na otázku, čo zistili pri kontrole, svedkyňa sa vyjadrila, že protokol nebol vypracovaný, takže sa nebude vyjadrovať na ústnom pojednávaní, čo bolo alebo nebolo zistené pri kontrole. Na ústnom pojednávaní sa ďalej vyjadrila, že nebude sa vyjadrovať o nejakých nedostatkoch, pretože táto otázka súvisí s tým, že nebol vypracovaný protokol, preto sa k tomu nevyjadrovala.

Svedok JUDr. Č. na ústnom pojednávaní vypovedal, že niekedy koncom roka 1999 ako minister spravodlivosti SR poveril vykonaním kontroly na Okresnom súde v Ž. za účelom zistenia, ako si predseda súdu vykonáva funkciu v zmysle výkonu štátnej správy okresného súdu. Dôvodom bolo v podstate to, že ako ministromi spravodlivosti SR sa mu „dostali reči vo vzťahu k JUDr. P. a k jeho majetku“. Samozrejme, že to nebolo overené, preto nariadil vykonanie previerky aj v súvislosti s pochybnosťami po tejto stránke vierohodnosti v Ž. Podpísal poverenie na výkon previerky, aké konkrétne nedostatky boli zistené si nepamätal. Na otázku, či ho niektorý člen z kontrolnej skupiny a to konkrétne JUDr. H. oboznamovala s článkom v časopise M. a s tým, že kontrolná komisia sa uzniesla, že nevypracuje protokol, aby závery v protokole nemohli byť spochybnené, svedok sa vyjadril v tom smere, že protokol vyhotovený nebol.

Svedok JUDr. P. na ústnom pojednávaní vypovedal, že on skutočne podal podnet na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi JUDr. K. a uviedol, že od roku 1997 vykonával funkciu predsedu Okresného súdu v Ž. a dňa 8. 11. 1999 sa na okresný súd dostavila skupina osôb, ktorá mu doručila poverenie na vykonanie previerky na Okresnom súde v Ž. od ministra spravodlivosti JUDr. Č., kde ako predsedníčka bola určená

JUDr. D. K. Keďže poznal v tom čase platné predpisy o vykonaní kontroly, tak sa dotazoval, či niektorý z členov komisie vykonáva stáž na Ministerstve spravodlivosti SR, na čo mu vedúca kontrolnej skupiny JUDr. K. odpovedala, že ani jeden zo sudcov nebol pridelený na stáž na Ministerstvo spravodlivosti SR. Vo svojej výpovedi na ústnom pojednávaní uviedol ďalej, že namietal legitímnosť tejto kontrolnej skupiny, pretože mal za to, že sudca všeobecného súdu nemá oprávnenie vykonávať kontrolu na inom súde, a preto požiadal predsedu Rady sudcov a následne Celorepublikovú radu Združenia sudcov Slovenska o zaujatie stanoviska. Na základe jeho žiadosti sa Rada sudcov SR vyjadrila, že výkon štátnej správy sa pripúšťa len v zmysle vtedy platného zákona č. 80/92 Zb. v tom prípade, ak sú sudcovia dočasne pridelení na Ministerstvo spravodlivosti SR v zmysle § 41 ods. 2 písm. a/ zákona č. 335/1991 Zb. Ani jeden z týchto sudcov, ktorí mali vykonávať previerku, nebol pridelený na Ministerstvo spravodlivosti SR. Z previerky nikdy nebol vypracovaný žiadny protokol, on sa nemohol k tomu nikdy vyjadriť, čo vlastne previerka zistila. Na ústnom pojednávaní sa preto vyjadril, že kontrola, ktorá bola vykonaná, nebola legitímna a preto tvrdenia, o ktorých vypovedala JUDr. K. na Okresnom súde B. v trestnej veci sp. zn. 6 T 47/07 sú nepravdivé a hodnotiace úsudky nemajú reálny skutkový základ. Nikdy mu nebol predložený jediný spis, aby sa mohol vyjadriť, v čom pochybil. Na ústnom pojednávaní sa ďalej vyjadril, že bolo a je pre neho obrovskou profesionálnou, aj osobnou urážkou to, čo tvrdila JUDr. K. na hlavnom pojednávaní vo veci 6 T 47/07. Údaje zo zápisnice o hlavnom pojednávaní 6 T 47/07 a to tvrdenie JUDr. K. že 10-krát mal on dať vec inému sudcovi je nezmysel a taktiež tvrdenie JUDr. K. že tam bolo zistených strašne veľa pochybností, tieto jej tvrdenia sú taktiež nepravdivé. Potom, ako bol podaný návrh na disciplinárne konanie na JUDr. K. médiá ako M. a denník S. opätovne uvádzali, ako mal pochybovať v tom, že šiboval spisy, keď bol predsedom okresného súdu a on takúto reklamu nepotrebuje.

Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní prečítal a oboznámil trestný spis sp. zn. 6 T 47/07, prečítal podstatný obsah spisu, prečítal zápisnicu o hlavnom pojednávaní zo dňa 7. 12. 2007, ako aj prepis z CD nosiča na č.l. 46, kde JUDr. K. vypovedala : „Keby sme napísali a vypracovali ako komisia protokol, tak keby som čo i len jednu vec tak spravila ako JUDr. P., tak by som nemohla spávať, lebo v tom čase som bola aj podpredsedníčkou krajského súdu a mne chodili zimomriavky po tele, že takéto veci je možné, na základe funkcie predsedu okresného súdu vykonávať. Boli to vážne, skutočne vážne pochybenia. Šibovali sa veci, prideľovali sa úplne v rozpore s rozvrhom práce, opatrenia, ktoré vydal predseda okresného súdu boli úplne v rozpore so všeobecnými zásadami rozvrhu práce“.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov, na ktoré disciplinárny senát stručne poukázal dospel k záveru, že skutok sa stal.

Pri právnom posúdení skutku v zmysle § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého je disciplinárnym previnením zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu vo vzťahu k § 30 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z., v zmysle ktorého medzi základné povinnosti sudcu patrí nielen pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení, ale aj v občianskom živote zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu, alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodnutie súdov, disciplinárny senát vychádza z týchto právnych úvah.

JUDr. D. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] na hlavnom pojednávaní dňa 7. 12. 2007 vypovedala o skutočnostiach počas kontroly vo vzťahu k JUDr. P. [REDAKOVANÉ] v tom čase predsedovi Okresného súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] tak, ako to bolo preukázané zo zápisnice z hlavného pojednávania na č.l. 46 disciplinárneho spisu.

Vo vzťahu k podanému návrhu, že uviedla nepravdivé skutočnosti a hodnotiace úsudky týkajúce sa funkcie predsedu okresného súdu, jej osobnej obhajoby, že vypovedala ako svedok, kedy bola povinná vypovedať pravdivo a vo vzťahu k výpovedi svedka JUDr. P. [REDAKOVANÉ], ktorý jej tvrdenia na hlavnom pojednávaní 7. 12. 2007 o jeho činnosti ako predsedu Okresného súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] považoval za nepravdivé a také, že sa dotkli jeho profesionálnej cti ako sudcu, disciplinárny senát považoval za potrebné v rámci predbežnej otázky vyhodnotiť tvrdenia JUDr. K. [REDAKOVANÉ] ako aj tvrdenia JUDr. P. [REDAKOVANÉ] a navrhovateľa vo vzťahu ku kontrole, ktorej obsahom mali byť zistenia, o ktorých vypovedala JUDr. K. [REDAKOVANÉ]

Podľa zákona č. 10/1996 Z. z. Národnej rady Slovenskej republiky o kontrole v štátnej správe v zmysle § 6 ods. 1 iné orgány štátnej správy sú :

a) ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy.

Podľa § 8 ods. 1 orgány kontroly pri vykonávaní kontroly postupujú podľa základných pravidiel kontrolnej činnosti.

Podľa § 9 ods. 3 kontrolu vykonávajú zamestnanci orgánu kontroly na základe písomného poverenia vedúceho orgánu kontroly alebo ním splnomocneného zástupcu.

Podľa § 11, ktorý upravuje oprávnenia a povinnosti pracovníkov kontroly, sú pracovníci v súvislosti s výkonom kontroly oprávnení najmä :

- a) vstupovať do objektov, zariadenia, prevádzok
- b) vyžadovať od kontrolného subjektu a jeho zamestnancov, aby im v určitej lehote poskytovali doklady, písomnosti, vyjadrenia a informácie, potrebné na výkon kontroly
- c) na účely dokumentácie k protokolu o výsledku kontroly vyhotovovať fotokópie odobratých materiálov.

Podľa § 11 ods. 2 pracovníci kontroly sú v súvislosti s výkonom kontroly povinní najmä

- a) vopred oznámiť kontrolovanému subjektu predmet, účel a dobu trvania kontroly a preukázať sa poverením na vykonávanie kontroly,
- d) oboznámiť vedúceho kontrolného subjektu s protokolom o výsledku kontroly pred jeho prerokovaním a v primeranej lehote určenej pracovníkmi kontroly vyžiadať od neho písomné vyjadrenia ku všetkým kontrolným zisteniam,
- e) preveriť opodstatnenosť námietok ku kontrolným zisteniam, opodstatnené námietky zohľadniť v dodatku k protokolu a oboznámiť s ním vedúceho kontrolného subjektu,
- g) prerokovať protokol o výsledku kontroly, vrátane jeho súčastí, priebežného protokolu, čiastkového protokolu,
- j) odovzdať vedúcemu kontrolného subjektu protokol o výsledku kontroly.

Podľa § 13 ods. 1 o výsledku vykonanej kontroly, ktorou boli zistené nedostatky, vypracujú pracovníci protokol, ktorý obsahuje najmä

- a), b) označenie orgánu kontroly a označenie kontrolovaného subjektu
- g), h), i), j) kontrolné zistenia, zoznam príloh protokolu, dátum vypracovania protokolu, dátum oboznámenia vedúceho kontrolovaného subjektu s protokolom.

Podľa § 13 ods. 8 kontrola je skončená prerokovaním protokolu. Protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa vedúci kontrolovaného subjektu bezdôvodne nedostaví na prerokovanie protokolu alebo odmietne podpísať zápisnicu o prerokovaní protokolu.

Podľa článku 1 ods. 2 písm. b/ pokynu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 181/1998-101 ministerstvo vykonáva a zabezpečuje vnútornú kontrolu na krajských súdoch a okresných súdoch.

Podľa článku 7 o výsledku vykonanej kontroly vyhotovujú pracovníci kontroly protokol, ktorý musí obsahovať označenie kontrolovaného subjektu, miesto a čas vykonania kontroly, predmet kontroly, kontrolované obdobie, kto kontrolu vykonal, preukázané kontrolné zistenia, dátum vyhotovenia protokolu, podpisy pracovníkov kontroly, podpisy zodpovedných zamestnancov, ktorí boli s protokolom oboznámení. Súčasťou protokolu je vyjadrenie kontrolovaných subjektov.

Podľa § 7 ods. 7 kontrola je ukončená dňom prerokovania protokolu. Protokol je prerokovaný aj vtedy, ak vedúci kontrolovaného subjektu odmietne podpísať protokol.

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení zákona č. 10/1996 o kontrole štátnej správe, ako aj z pokynu ministra spravodlivosti č. 181/1998-101 disciplinárnemu súdu vyplýva, že kontrola je vykonaná legálne, t. j. zákonným spôsobom vtedy, ak boli pri kontrole splnené všetky podmienky zákonom definované na vykonanie kontroly.

Disciplinárny senát v rámci predbežnej otázky dospel k záveru, že kontrola, ktorej členkou bola JUDr. K. [REDAKOVANÉ] nesplnila zákonom určené podmienky, nebola tak vykonaná v súlade so zákonom a to najmä, že nebol vypracovaný protokol o kontrole, kde by boli výslovne uvedené nedostatky v súvislosti s činnosťou funkcie predsedu Okresného súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] a ďalej podľa zákona ani kontrolovaný subjekt, konkrétne predseda okresného súdu sa k zisteným nedostatkom nemohol vyjadriť. Senát tak dospel k záveru, že kontrola nebola legálna – zákonná a tak tvrdenia JUDr. K. [REDAKOVANÉ] o JUDr. P. [REDAKOVANÉ] ako predsedovi Okresného súdu v Ž. [REDAKOVANÉ] ktoré zistila počas kontroly nevychádzajú zo zákonných zistení.

Svoj záver, že JUDr. K. [REDAKOVANÉ] na hlavnom pojednávaní dňa 7. 12. 2007, ktorého obsahom výpovede boli zistenia pri kontrole tak, ako to bolo uvedené v skutku, disciplinárny senát si osvojil a vychádzal aj z rozsudku Okresného súdu v B. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 6 T 47/07 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v B. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 4 To 55/08, kde okresný súd v súvislosti s trestným stíhaním obžalovanej S. [REDAKOVANÉ] a K. [REDAKOVANÉ] hodnotil aj listinné dôkazy v súvislosti s previerkou vykonanou na okresnom súde, kde zistil, že nebola vyhotovená žiadna správa „a hoci členovia previerkovej skupiny uviedli, že boli zistené závažné pochybenia, ku konkrétnym veciam sa nevedeli vyjadriť a tak tvrdenie o nelegálnych činnostiach na okresnom súde nemožno vyhodnotiť ako pravdivé, najmä keď neexistujú oficiálne závery o vykonanej kontrole“. Zhodne aj krajský súd vo veci 4 To 55/08 zistil, že žiadna objektívna správa, ani hodnotenie nekonštatovalo, že by JUDr. P. [REDAKOVANÉ] ako funkcionár súdu mal porušiť princíp zákonného sudcu.

V súvislosti s tým je pre úplnosť potrebné uviesť, že sudkyňa JUDr. K. [REDAKOVANÉ] keď vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 7. 12. 2007 ako svedkyňa, napriek zbaveniu mlčanlivosti vedela, že obsah jej svedectva súvisí so skutočnosťami, ktoré mali byť zistené pri výkone kontroly, ktoré podmienky upravuje zákon č. 10/1996 o kontrole štátnej správy a pokyn Ministerstva spravodlivosti SR č. 181/1998. V čase výsluchu mala taktiež vedomosť, že jej tvrdenia o kontrolných zisteniach nie je možné preukázať priamym dôkazom - protokolom o výsledku kontroly, z ktorého by bolo zrejmé, aké nedostatky boli zistené, postup, ktorý sa pri kontrole zachoval, aké metódy zisťovania sa použili a konkrétne podklady, ktoré vzali do úvahy.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že skutočnosť, že zákonom garantované právo kontrolovaného subjektu oboznámiť sa s výsledkami kontroly prostredníctvom protokolu a predložiť k nim aj stanovisko kontrolného subjektu nie je prípustné obchádzať tým spôsobom, že člen kontrolnej skupiny s odstupom času poskytne poznatky a vyjadrenia ku kontrolným zisteniam vo forme svedeckej výpovede.

Všeobecná povinnosť svedčiť po oslobodení od mlčanlivosti nemôže poprieť právo priznaného zákonom subjektu, ktorého sa svedecká výpoveď týka, pretože aj svedok je povinný dbať a dodržiavať zákonom garantovanú povinnosť iných osôb tak, aby jeho svedeckou výpoveďou neboli dotknuté, porušené.

Tieto skutočnosti mala vziať v úvahu predtým, než sa rozhodla vypovedať ako svedok a to aj v nadväznosti na fakt, že sudcu aj keď je zbavený mlčanlivosti nemožno nútiť, aby vypovedal ako svedok vo veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zák. č. 385/2000 Z. z. disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Podľa § 30 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovania súdov. Obmedzenia štátneho funkcionára pri výkone štátnej funkcie podľa osobitného predpisu sa vzťahujú primerane aj na sudcu.

JUDr. D. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] sa podľa názoru disciplinárneho senátu v zmysle týchto zákonom určených zásad neriadila, keď uviedla na hlavnom pojednávaní 7. 12. 2007 ako svedkyňa skutočnosti a hodnotiace úsudky, ktoré neboli ničím preukázané, čím podľa názoru disciplinárneho senátu ublížila na cti sťažovateľa, ktorý je taktiež aj t. č. sudcom.

K procesným námietkam sudkyne, na ktoré poukázala v záverečnej reči, že už uplynula dvojročná premlčacia lehota, pretože výroky, ktoré sú predmetom tohto disciplinárneho konania odzneli v takmer identickom znení aj v prípravnom konaní, keď vypovedala ako svedkyňa dňa 24. 8. 2004, disciplinárny senát zastal názor, že z hľadiska najmä časovej súvislosti medzi týmito výpoveďami v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní nemožno dospieť k záveru o pokračovacom konaní, ale podľa názoru senátu ide o opakovaný skutok, preto konanie z dôvodu premlčania skutku zo dňa 7. 12. 2007 nezastavil.

Disciplinárny senát taktiež nepripustil JUDr. P. P. v zmysle § 126 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. a § 127 ods. 3 do konania ako poškodeného, ktorý si môže uplatniť majetkovú škodu, pretože uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy tak, ako si to uplatňoval JUDr. P. P. na ústnom pojednávaní 12. 2. 2009 nie je škodou v zmysle citovaných ustanovení zák. č. 385/2000 Z. z.

Podľa § 117 ods. 1 za disciplinárne previnenie disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení :

- a) napomenutie,
- b) zníženie funkčného platu až o 15 % na obdobie najviac troch mesiacov a pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa sudca dopustil v čase zahľadania disciplinárneho postihu, na obdobie najviac šiestich mesiacov,
- c) odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. e),
- d) vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov.

Podľa § 117 ods. 8 disciplinárny súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

Podľa § 117 ods. 10 disciplinárny súd môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za priestupok alebo za iné porušenie tohto zákona a výnimočne aj za zavinené nesplnenie alebo za porušenie povinnosti sudcu, ak to považuje za postačujúce, vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

Disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 10 zák. č. 385/2000 Z. z., pretože to považoval za postačujúce. Tu senát poukazuje na skutočnosť, že zistenia z kontroly, o ktorej vypovedala JUDr. K. neboli zákonným spôsobom verifikované, t. j. vypracovaním

protokolu, ako aj právom kontrolovaného subjektu JUDr. P. k tomu sa vyjadriť, na čom participovali aj ostatní členovia kontroly, ako aj orgán štátnej správy.

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch a prísediacich, ak disciplinárny senát sudcu oslobodil, má sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním. Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí. Ak treba vykonať ďalšie vyšetrovanie, rozhodne o nároku sudcu na náhradu trov samostatným rozhodnutím.

JUDr. D. K. bola uznaná vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zák. č. 385/2000 Z. z., preto disciplinárny senát v súlade s ustanovením § 129 ods. 5 o trovách účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním nerozhodoval, lebo v zmysle § 129 ods. 5 JUDr. K. nemá nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 /pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 12. februára 2009

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť :

